

Pistokkaiden vaihtopiiri 4.3.2006

Johan Stätis piti Martoille ja Marteille kunnan tietopakettien viherkasvien hoidosta ja niiden lisäämisestä. Paikalla oli kymmenen asiasta innostunutta omien pistokkaidensa kera.

Alkuun teoriaa

Johan kertoili aluksi taustaa viherkasvien historiasta. Hän totesi, että ikkunakasvilajisto on taantunut sotien jälkeen, mutta tarjontaa on silti runsaasti. Erikoisemmat viherkasvit vaativat omat sekoitetut mullat, kuten hiekkapitoinen multa tai savipitoinen multa.

Johan totesi, että pistokkaat ovat halvin tapa lisätä kasveja ja lisäksi myös siksi kannattava tapa, sillä omilla kasveilla ei yleensä ole tuholaisia. Puutarhoista ym. hankituissa kasveissa varsinkin punkit ovat yleisiä tuholaisia. Siksi uudet kasvit kannattaa pitää "karanteenissa" erikseen muista kasveista noin kuukauden ajan.

Johan kävi läpi muutkin kasvien lisäystavat, joita pistokkaiden lisäksi ovat siemenlisäys ja sipukasvit sekä kasvien jakaminen.

Siemenlisäyksellä voidaan lisätä seuraavia:

- o Tyräkki (Paha Poika)
- o Kolibrikukka
- o Sitruuna, appelsiini, avocado
- o Vesimeloni, viinirypäle
- o Passio, paprika
- o Kiiwi, kahvi
- o Eucalyptus, silkkipensas

Johan kertoi, että sitruskasvit ovat arkoja kilpikirvoille. Kilpikirvan tunnistaa siitä, että lehdelle tulee siirappimaista ainetta. Kilpikirva on hankala tuholainen. Avocadoista todettiin, että niitä ei saa haarautumaan, mutta ruukkuun kannattaa istuttaa useita siemeniä, niin tulos on kivannäköinen.

Johan opetti, että siemenlisäystä käytettäessä pestyt siemenet voidaan laittaa suoraan ruukkuun multa ja pitää multa kosteana. Ruukun päälle voi myös laittaa muovin säilyttämään kosteuden, mutta muovi ei saa olla liian tiivisti.

Sipulikasveista mainittiin amaryllis, joka tarvitsee kuivan kauden. Kasveista, joita voidaan jakaa, nousi esille Kviivia ja Anopinkieli.

Sitten päästiin tositoimiin

Sitten martat ja martit siirtyivät itse asiaan, eli pistokkaiden pariin. Johan oli tuonut mukanaan pistokkaiksi muutamia kasveja ja lisäksi omat marttamme ja martimme olivat kunnostautuneet ottamalla mukaan omia pistokkaitaan. Johan kävi läpi miten pistokas on parasta leikata ja miten sitä käsitellään. Tässä on pieni tiivistelmä siitä. Pistokkaat ovat parasta ottaa keväällä.

Pistokkaaksi ei tarvita kovinkaan pitkää patkkaa kasvusta, sen edellytykset juurtua ja kasvaa eivät parane, vaikka pituutta olisikin. Noin kahden lehtihaaraumakohdan käsittävä pala on riittävä. Pistokkaita ei ole välttämätöntä juurruttaa ensin vedessä vaan ne voidaan istuttaa myös suoraan multa, joka pidetään kosteana esimerkiksi laittamalla ruukun päälle muovipussi. Ruukkuja ei saa kuitenkaan peittää liian tiiviisti, silloin on vaarana, että kasvi homehtuu. Johanin mukaan tunnistaa, että kasvi on juurtunut, kun se on tullut napakamman tuntuiseksi ja alkaa tehdä uusia lehtiä.

Martat ja Martit vaihtelivat mm. seuraavien kasvien pistokkaita: posliinikukka, kultaköynnös, cissus, rahapuu, papyrus. Todettiin, että olisi mukavaa, jos voitaisiin perustaa Marttojen ja Marttien oma pistokaspörssi.

